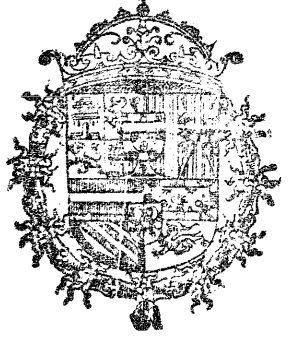
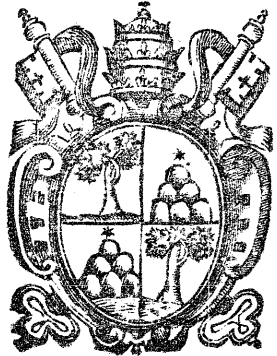


S. mi D. N. D. ALEXANDRI DIVINA PROVIDENTIA  
P A P Æ VII.

Innovatio Constitutionum, & Decretorum in favorem sententiae afferentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpore infusione à peccato originali præservatam fuisse, editorum.



ALEXANDER PAPA VII.  
ad perpetuam rei memoriam.



Ollicitudo omnium Ecclesiarum, quam, licet meritis & viribus longè impares; Dei Optimi Maximi volùtate, & providentia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos, & vigilantes, ut scandala, quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione & fragilitate necesse est ut veniant, quantum fieri potest paucissima exoriantur, utque exorta quàm celeritè, & quàm diligentissimè amoveantur: nam ijs per quos veniunt certam peccati perniciem, quibus vero præbentur presens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro pastoralis officij debito, & damnum summopere dolemus, & discrimine assidue vrimur. Sanè, VETVS EST, Christi fidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sentientium, eius animam IN PRIMO INSTANTI CREATIONIS, ATQVE INFUSIONIS IN CORPVS fuisse speciali Dei gratia & privilegio, intuitu meritorum Iesu Christi eius filij, humani generis Redemptoris, à macula peccati originalis PRAESERVATAM IMMVNEM, atque IN HOC SENSU eius Conceptionis festivitatem solemnè ritu colentium, & celebrantium; crevitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post editas a fel. rec. Sixto PP. IV. prædecessore nostro in eius commendationem Apostolicas Constitutiones, quas sacrum Concilium Tridentinum innovavit, atque observari mandavit. Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus er-

ga Deiparam post erecta hoc nomine , approbantibus Romanis Pontificibus, religioſum Ordinem, & Confraternitates, ac conſeſſas ab iſdem indulgentias, itaut accedentibus quoque plerique celebrioribus Academicis ad hanc ſententiam, iam ferè omnes Catholici eam complectantur. Et quia ex occasione contrariæ aſſertionis in concionibus, lectionibus, conſuſionibus, & actibus publicis, quòd nempè eadem Beatiffima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Chriſtiano cum magna Dei offenſa, ſcandalum, iurgia, & diſſenſiones, rec. mem. Paulus PP. V. etiam prædeceſſor noſter veuit horum opinionem præſatæ ſententiæ contrariam publicè doceri, aut prædicari. Quam prohibitionem præ mem. Gregorius PP. XV. ſimiliter prædeceſſor noſter ad privata etiam colloquia extendit; mandans inſuper in favorem eiufdem ſententiæ, vt in ſacroſancto Miſſæ ſacrificio, ac divino officio celebrandis tam publicè, quàm privatim, non alio quàm Conceptionis nomine vt quicumque debeant, Nihilominùs, prout venerabiles fratres Epiſcopi ferè omnes Hiſpaniarum cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis datis ad Nos litteris expoſuerunt, accedente etiam inſuuatione CHARISSIMI IN CHRISTO FILII NOSTRI PHILIPPI EARVNDÈM HISPANIARVM REGIS Catholici, qui ſpeciale ſuper hoc miſit ad Nos Oratorem VENERABILEM FRATREM LVDOVICVM EPISCOPVM PLACENTINVM, per quem etiam delatæ fuerunt ad Nos ſupplicationes Regnorum earundem Hiſpaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis aſſertores contra præſatas prohibitiones tum privatim, tum publicè præſatam ſententiam, aut impugnare, aut vellicare, & favorem à Romanis Pontificibus cultui, & feſto ſecundùm illarum præſtitum ita interpretari, vt fruſtrentur; imò Eccleſiam Romanam huic ſententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibitio favere negant, pios Chriſti fideles è ſua pacifica quaſi poſſeſſione deturbare conando; vnde offenſiones, ſcandalum, & iurgia, quibus obviare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. noſtri prædeceſſores perdurant adhuc, & ex occasione eorundem adverſantium maiora his incommoda in poſterum prudenter, & meritiò timentur. Quapropter ſuper his tam præſati Epiſcopi cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis, quam memoratus Philippus Rex, cuiusque Regna Nobis pro opportuno remedio intanter ſupplicarifeecerunt. Nos conſiderantes quòd Sancta Romana Eccleſia de intemeratæ, ſemperque Virginis Mariæ Conceptione feſtum ſolemniter celebrat, & ſpecialè, ac proprium ſuper hoc officium olim ordinavit iuxta piam, devotam, & laudabilem institutionem, que a Sixto IV. prædeceſſore noſtro tunc emanavit; volentesque laudabili huic pietati, ET DEVOTIONI, ET FEſTO, AC CVLTV SECVNÐVM ILLAM EXHIBITO in Eccleſia Romana poſt ipſius cultus institutionem NVMQVAM IMMVTATO, Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo favere, nec non veri pietatem, & devotionem hanc colendi & celebrandi Beatiffimam Virginem, PRÆVENIENTE SCILICET SPIRITVS SANCTI GRATIA, A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM, cupientesque in Chriſti gregè vnitatem ſpiritus in vinculo pacis, ſedatis offenſionibus, & iurgijs, amotiſque ſcandalis, conſervare: ad præſatorum Epiſcoporum cum Eccleſiarum ſuarum Capitulis, ac Philippi Regis, cuiusque Regnorum oblatam Nobis instantiam, ac preces, Conſtitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in favorem ſententiæ aſſertentis, animam Beatæ Mariæ Virginis IN SVI CREATIONE ET IN CORPVS INFVSIONE SPIRITVS SANCTI GRATIA DONATAM, ET A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM FVIſſE, necnon & in favorem feſti & cultus Conceptionis eiufdem Virginis Deiparæ SECVNÐVM PIAM IſTAM SENTENTIAM, VT PRÆFERTVR, exhibiti, innovamus,

169  
mus, & sub censuris, & pœnis in eisdem Constitutionibus contentis observari mandamus. Et in super omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seu Decreta ita pergent interpretari, ut favorem per illas DICTAE SENTENTIAE, ET PESTO, SEV CVLTVI SECVNDVM ILLAM EXHIBITO frustrentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem revocare, aut cõtra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quovis prætextu, etiam definibilitatis eius examinandæ, sive sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, sive Doctores glossandi, vel interpretandi, denique alio quovis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce, loqui, contionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut asserendo, vel argumenta contra ea asserendo, & insoluta relinquendo, aut alio quovis excogitabili modo differendo, aut fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus SIXTI IV. contentas, quibus illos subiacere volumus, & per præsentis subijcimus, etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa, & passiva in quibuscunque electionibus eo ipso absque alia declaratione privatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuè inhabilitatis pœnas ipso facto incurere absque alia declaratione; à quibus pœnis non nisi a Nobis ipsis, vel à successoribus nostris Romanis Pontificibus absolvi, aut super ijs dispensari possint: necnon eosdem alijs pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis pariter subiacere volumus, prout subijcimus per præsentis, innovantes Pauli V. & Gregorij XV. superius memoratas Constitutiones, sive Decreta. AC LIBROS in quibus præfata sententia, festum, seu cultum secundum illam in dubium revocatur, aut contra ea quomodocumque, ut supra, aliquid scribitur, aut legitur, seu locutiones, contiones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda, prohibemus, sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expresse prohibitis haberi volumus, & mandamus. Veram autem Sixti IV. Constitutionibus inhærentes, quempiam asserere, quod propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurant, cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum prout Nos nunc minimè decidere volumus, aut intendimus: quin potius contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiecit Sixtus IV., alijs prædecessores nostri Romani Pontifices, alijsque locorū Ordinarij, quàm heretica pravitas vbi-que locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos strictè animadvertant: Nos enim ijs, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem ipsi auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, ut præfertur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis indultis, & litteris Apostolicis quibusvis personis quantumcumque qualificatis, & in quacumque, etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia dignitate, & honore constitutis, etiam quod contra eos procedi, in-  
ter-

721  
terdici, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes, clausulas, mentio habenda, aut alia exquisita forma observanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inferri forent, presentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, harum serie specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Vt autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius pervenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna privationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus huiusmodi nostram Constitutionem singulis suæ Diocesis, vel districtus prædicatoribus, & alijs, quibus expedire iudicaverint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quoquo modo ignorantiam de præmissis possit prætendere, aut se contra præmissa valeat excusare. Volumus, & similiter eadem auctoritate decernimus, & mandamus, quòd præsentis litteræ per aliquos ex nostris Curforibus in Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Chancellerie Apostolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ de Vrbe de more publicentur, & affigantur, quæ affixio & publicatio ita omnes & singulos, ad quos spectet, afficiat, & zcetet, ac si illis personaliter intimatæ fuissent; & quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus litteris adhiberetur si ostensæ, vel exhibitæ forent. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die viij. Decembris M. DC. LXI. Pontificatus nostri anno septimo.

S. Vgolinus.

Anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, indictione 13. die verò 11. mensis Decembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina Providentia Papæ Septimi, anno septimo, superscriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt in Basilicarum S. Io. Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac Chancellerie Apostolicæ valuis, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Andream Castrucium prælibati Sanctiss. D. N. PP. Curf.

Pro D. Mag. Curf. Petrus Paulus Desiderius Curf.

---

ROMÆ, Ex Typographia Rev. Camera Apostolicæ.  
M. DC. LXI.